

og, naar man ſtemmer denne Beſtemmelse ud, forekommer det mig, at man ganſte tydelig giver et Fingerpeg i den Retning. Det er ogſaa klart og tydelig fremhævet i det andet Thing, at dette var Meningen; thi man troede ikke at kunne finde en Examenscommiſſion, ſom tilfredsſtillende kunde opfylde ſit Hverv, naar man udelukkede Seminarieleverne og Seminarieforſtanderne derfra. — Med Henſyn til det andet Punkt, Elevernes Indkaldelse i paſſende Hold, ſiger man ogſaa, at deraf følger ikke, at man ikke godt kan indkalde dem efter Bogſtavfølgen, men jeg ſpørger, hvorfor man da har udstemt den Beſtemmelse, ſom gif ud paa, at Saadant ſkulde være Tilfældet. Den ærede Ordfører i Landſtinget har ogſaa udtryffeligt ſagt, at han tænkte ſig Forholdet ſaaledes, at man f. Ex. om Formiddagen examinerede Eleverne fra et Seminarium og Privatifierne om Eſterniddagen, men han tænkte ſig ſlet ikke Muligheden af, at man examinerede dem ſamlede paa eengang. Man kan ſige om diſſe Beſtemmelſer, at Loven kan anvendes ſaaledes, at de ingen Skade gjøre, men jeg paafſtaaer, at man ikke kan have nogen Mening om, hvorvidt Loven vil blive anvendt ſaaledes, navnlig naar man ſeer hen til det Standpunkt, den høitærede Miniſter har indtaget ligeoverfor Sagen, og det Blik, hvormed han betragter den, hvilket efter min Mening er langt fra at være frit og uhildet. Jeg ſkal i den Anledning med den høitærede Formands Tilladelse oplæſe et Par Ord af, hvad den høitærede Miniſter har ſagt i det andet Thing. Han har nemlig udtalt ſig ſaaledes: „Kun en eneſte Betragtning kan lede mig til at troe, at der muligviis kan komme noget i og for ſig Godt ud af en ſaadan Ordning ſom den, der her er foreſlaaet“, og ſe nere tilføjer han: „Det er nemlig muligt, at en ſaadan almindelig Examenscommiſſion ſom den foreſlaaede, der ſkal omfatte baade Seminarieelevernes og de private Elevers Examen, vil kunne føre til, at Fordringerne i det Hele taget blive noget ſtrengere ved Examen, vil kunne føre til, at en heel Deel unge Menneſter, der nu ſøge at komme ind paa denne Vej, viſtnok ofte uden at være ſaa godt forberedte, ſom man kunde ønske det, lade ſig aſſholde fra

at belemre den her omhandlede Claſſe af Menneſter med Kræfter, for hvilke man dog ikke kan tilveiebringe de Embeder og Beſtillinger, hvori de kunne finde deres Erhverv“. Naar det er det eneſte Gode, den høitærede Miniſter kan ſee ved Forſlaget, at man derved kan blive fri for at „belemres“ — jeg beder, at man vil lægge Mærke til dette Udtryk — med ſaadanne Menneſter, ſom Miniſteren ikke antager ere godt forberedte, ſjøndt han hidtil ikke har kunnet føre noget tilfredsſtillende Beviis for, at de ikke i Virkeligheden ere eller kunne være godt forberedte, troer jeg, at han — viſtnok efter ſin Overbeviisning — vil ſøge at indrette Examenscommiſſionen ſaaledes, at dette Reſultat kan komme frem, men da ſiger jeg, at man ikke har nogen Grund til at nære det mindſte Haab om, at Loven ikke vil blive gjenneført i den Retning, hvori Landſtinget nu har vedtaget den. For mig ſtaaer det ſaaledes klart, at vi i Grunden kun ſaae Skin iſtedetfor Virkelighed, men dertil kan og vil jeg ikke være med. Derfor ſiger jeg, at naar Loven ikke kan blive vedtagen ſaaledes, ſom den blev vedtagen her i Thinget med et meget ſtort Fleertal, nemlig med 66 Stemmer mod 6, og med den høitærede Miniſters Billigheſe — vel at mærke ikke ſaaledes, at Miniſteren billigede hele Loven, men dog ſaaledes, at han ikke modsatte ſig den, og ſaaledes, at der ikke er vedtaget en eneſte Beſtemmelse i Lovforſlaget, ſom den høitagtede Miniſter har ønsket eller foreſlaaet forandret, — ſaa vil jeg hellere vente med denne Lov, indtil dette kan lykkes. Derfor har jeg tilladt mig at opſtille mine Endringsforſlag, og idet jeg anbefaler dem til Vedtagelſe, vil jeg kun gjentage, at det ſtaaer klart for mig ligesom viſtnok ogſaa for andre ærede Medlemmer, at Vedtagelſen af et eneſte af diſſe Forſlag er det Samme ſom ikke at ſaae Loven ud i denne Samling. Hermed ſkal jeg overlade til de ærede Medlemmer at ſtemme, ſom de finde det rigtigt.

Berg: Saavidt jeg forſtod den ærede ſidſte Taler, vil han ſtemme imod Loven, men dog med Fornøielſe lade ſig overſtemme. Da jeg nu deler den Betragtning, ſom det ærede Fleertal i Udvalget har fremſtillet i ſin Er-